

УДК 811.111.'25

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/97-2-42>**Максим ОЛЕНЮК,***orcid.org/0000-0001-8849-4452*

аспірант кафедри англійської філології

Львівського національного університету імені Івана Франка

(Львів, Україна) *maxolenyuk1320@gmail.com*

СТРУКТУРНО-КОМПОЗИЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕПОНІМНИХ НАЗВ АЕРОПОРТІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА НІМЕЦЬКІЙ МОВАХ

Статтю присвячено зіставному композиційному аналізу епонімних назв аеропортів в англійській і німецькій мовах. Актуальність дослідження зумовлена активним розвитком авіаційної номінації як складника спеціальної лексики та потребою поглибленого вивчення епонімії в офіційних назвах об'єктів авіаційної інфраструктури, а також тим, що, попри наявність праць, присвячених епонімам у різних галузях знань і в авіаційній терміносистемі зокрема, зіставний аналіз епонімних назв аеропортів в англійській і німецькій мовах досі не отримав належного висвітлення. Мета статті полягає у визначенні основних композиційних моделей епонімних назв аеропортів, з'ясуванні ролі апеллятивного, топонімного та антропонімного компонентів у їхній структурі, а також у виявленні спільних і відмінних рис в організації таких найменувань в англомовному та німецькомовному корпусах. Узагальнені результати засвідчили, що в англомовному корпусі переважають епонімо-центровані моделі, часто без експліцитного топонімного локатора, унаслідок чого антропонім виступає головним ідентифікатором об'єкта та набуває ознак брендового найменування. Натомість у німецькомовному корпусі домінує топонімо-центрована модель із чітко вираженим апеллятивом і топонімом, тоді як епонім переважно функціонує як постпозитивна прикладка-меморатив. Відмінності зумовлені також типологічними рисами мов. У німецькій мові епонім переважно реалізується як прикладка або уточнювальний компонент до географічного ядра назви, часто графічно відмежований лапками, тоді як в англійській антропонім здебільшого оформлюється як препозитивний компонент перед родовою назвою *airport*, що граматично сприяє винесенню епоніма у комунікативно сильну позицію. Показовою є й різниця у графічних та структурних засобах. Німецькомовні назви тягнуться до маркерів відмежування епоніма – передусім лапки, рідше скісна риска у топонімі та ініціали, – тоді як англомовний корпус активніше використовує дефіс для з'єднання подвійних компонентів та ініціали як регулярний механізм компресії антропоніма. Крім того, англомовні назви демонструють більшу варіативність апеллятива, тоді як у німецькомовному просторі апеллятивний компонент значно стабільніший.

Ключові слова: епонім, авіаційна номінація, композиційна структура, антропонім, топонім, апеллятив.

Maksym OLENIUK,*orcid.org/0000-0001-8849-4452*

Postgraduate Student at the Department of English Philology

Ivan Franko National University of Lviv

(Lviv, Ukraine) *maxolenyuk1320@gmail.com*

STRUCTURAL AND COMPOSITIONAL FEATURES OF EPONYMOUS AIRPORT NAMES IN ENGLISH AND GERMAN

The article offers a comparative compositional analysis of eponymous airport names in English and German. The study is motivated by the ongoing expansion of aviation naming as a constituent of specialised lexis and by the need for a more comprehensive account of eponymy in the official names of aviation facilities. Although eponyms have been examined across a range of fields, including aviation terminology, the comparative study of eponymous airport names in English and German has not yet received sufficient scholarly attention. The article aims to identify the principal compositional patterns of eponymous airport names, to determine the structural roles of appellative, toponymic, and anthroponymic components, and to establish the main similarities and differences in the organisation of such names across the English- and German-language corpora. The findings indicate that the English-language corpus is dominated by eponym-centred patterns, frequently without an explicit toponymic locator. As a consequence, the anthroponym functions as the primary identifier of the referent and acquires features associated with brand naming. By contrast, the German-language corpus is characterised by the predominance of a toponym-centred pattern with a clearly expressed appellative and toponym, while the eponym typically appears as a postposed memorial apposition. These differences are further conditioned by the typological properties of the two languages. In German, the eponym is generally realised as an appositive attached to the geographical core of the name and is often graphically delimited by quotation marks. In English, conversely, the anthroponym most commonly occurs as an attributive element preceding the generic noun, which places the eponym in a communicatively prominent position. The two corpora also differ in their preferred graphic and structural devices which serve as a means of linguistic compression. In addition, English-language names display greater variability in the appellative component, whereas in the German-language corpus this element remains considerably more stable.

Key words: eponym, aviation naming, compositional structure, anthroponym, toponym, appellative.

Постановка проблеми. В умовах стрімкого технологічного поступу, глобалізаційних процесів і поступового стирання кордонів авіація посіла важливе місце в житті сучасного суспільства. У зв'язку з цим вона сформувала розгалужену систему спеціальної номінації, яка охоплює не лише термінологію, а й офіційні найменування об'єктів авіаційної інфраструктури. Упродовж останніх років увага лінгвістів зосереджується на питаннях функціонування, розвитку та структурної організації авіаційної лексики, зокрема її номінативних моделей, базових категорій, взаємозв'язків між ними та специфіки їх функціонування. Одним із перспективних напрямів таких досліджень є вивчення епонімії як способу номінації.

Аналіз досліджень. Теоретичне підґрунтя вивчення епонімів закладено у працях М. Дзюби, яка пропонує широке розуміння епоніма як будь-якої власної назви, що слугує базою номінації, водночас розмежовуючи епонімічні терміни, які називають загальні спеціальні поняття, і номени, що позначають конкретні одиниці або зразки з визначеними параметрами (Дзюба, 2010). О. Ковальчук наголошує, що епонімічні одиниці є перехідною ланкою між онімами й апелятивами та мають окремий статус у лексиці (Ковальчук, 2019: 4). На апелятивній функції епоніма акцентує також М. Guz (Guz, 2012). Структурну специфіку епонімів висвітлено у працях Р. Микульчика (Р. Микульчик, 2016) і М. Телеки (М. Телеки, 2016), тоді як І. Асмукович пов'язує їх виникнення переважно з метонімічним перенесенням (Асмукович, 2011). Особливу увагу привертає культурно-історичний потенціал епонімів: за спостереженням М. Телеки, вони акумулюють духовний і матеріальний досвід народів, відображають еволюцію наукової думки, пріоритет країни у винаходах, а також зберігають національно-культурну й історичну пам'ять (Телеки, 2016: 65), що суголосне з поглядами W. Röckl (Röckl, 2015). Близьку думку висловлює й М. Дзюба, зазначаючи, що терміни з компонентом-епонімом репрезентують інтелектуальний потенціал країни та її роль у розвитку різних галузей знань (Дзюба, 2010: 59).

Епоніми неодноразово ставали об'єктом аналізу як у межах загальнонаукової термінології, так і в терміносистемах окремих галузей, зокрема медицини, стоматології та фізики (Aronson, 2014; Волошук та ін., 2021; Запоточна, 2012; Лисенко, 2009; Стегніцька, 2012). Окремі праці присвячено й епонімії в авіаційній терміносистемі (Асмукович, 2011; Гудманян та ін., 2008; Гура та ін., 2022). Проте, попри наявність таких розвідок, зіставний аналіз епонімних назв аеропортів в англійській

та німецькій мовах досі не отримав належного висвітлення в науковій літературі. Саме це зумовлює актуальність пропонованого дослідження та визначає його мету.

Мета статті – здійснити зіставний композиційний аналіз епонімних назв аеропортів в англійській і німецькій мовах, визначити їх основні структурні моделі, описати функції апелятивного, топонімного та антропонімного компонентів, а також виявити спільні й відмінні риси їхньої організації.

Матеріал дослідження – 102 офіційні назви аеропортів з антропонімним компонентом, відібрані з англійського та німецькомовного корпусів.

Виклад основного матеріалу. У межах цього дослідження до епонімних назв аеропортів зараховуємо лише ті офіційні найменування, у структурі яких наявний антропонім, тобто власна назва особи – ім'я та/або прізвище, ініціали чи їхні комбінації на кшталт *John F. Kennedy*, *W. K. Kellogg*, *Thurgood Marshall*. Саме антропонімний компонент є визначальним критерієм епонімності, оскільки він реалізує меморативну функцію: закріплює в назві об'єкта пам'ять про конкретну персоналію та перетворює її ім'я на ономастичний маркер.

Водночас слід наголосити, що переважна більшість назв аеропортів у світі є топонімними, тобто містять географічні власні назви – назви міст, регіонів, островів, країн, – які виконують насамперед локативно-ідентифікаційну функцію. Топонім у назві аеропорту є нормативно очікуваним елементом, оскільки забезпечує швидку прив'язку об'єкта до місця (*Berlin Brandenburg Airport*, *Los Angeles International Airport* тощо). Через високу частотність і типологічну стандартність такі назви не дають достатньої диференціації для аналізу епонімії як окремого явища.

З огляду на це, у роботі не аналізуються суто топонімні назви аеропортів, тобто такі, що не містять антропоніма, оскільки вони репрезентують загальну й домінуючу модель найменування аеропортів. Натомість у фокусі аналізу перебувають лише епонімічні найменування з антропонімним компонентом, де поряд із потенційним топонімом з'являється меморативний елемент, що змінює семантичну структуру назви та підсилює її культурно-історичний зміст.

Проаналізовано 94 епонімічні номінації аеропортів в англійському просторі, зокрема на матеріалі Великої Британії та США, за трьома основними складовими: апелятивним класифікатором, топонімним локатором і антропонімом-епонімом.

Епонімічні назви аеропортів демонструють високу варіативність композиції, проте зберігають

традиційну трикомпонентну основу, у якій поєднуються:

- апелятивний класифікатор (airport/field/airfield/air park);
- топонімний локатор (назва міста/регіону/штату);
- антропонім-епонім (ім'я особи як меморативний знак).

Апелятивом-класифікатором виступають родові назви на позначення певного типу інфраструктурного об'єкта («аеропорт», «летовище», «аеродром/поле», «авіапарк»). Топонімний локатор забезпечує географічну прив'язку (*Louisville, New Orleans, Anchorage, Atlanta*), проте в значній частині назв він не виражений експліцитно (*O'Hare International Airport, LaGuardia Airport*), що надає таким найменуванням більш виразного брендового характеру. Антропоніми-епоніми (*John Lennon, George Best, Thurgood Marshall, Dwight D. Eisenhower, Muhammad Ali*) реалізують меморіальну функцію та здебільшого оформлені як препозитивний означальний компонент перед апелятивом (*X Airport*), на відміну від постпозитивної прикладки, характерної для німецькомовних моделей.

У проаналізованому корпусі виокремлюємо три основні моделі:

1. модель топонім + епонім + апелятив, у якій на початку назви подається географічний «якір», що реалізує передусім інформативну функцію, наприклад, *Liverpool John Lennon Airport; Athens Ben Epps Airport; Washington Dulles International Airport; Wichita Dwight D. Eisenhower National Airport;*

2. модель епонім + топонім + апелятив, інверсійна модель з епонімом у препозиції, унаслідок чого він набуває підвищеної комунікативної ваги й виконує роль брендового ідентифікатора, наприклад, *George Best Belfast City Airport; Louis Armstrong New Orleans International Airport; Ted Stevens Anchorage International Airport; Ronald Reagan Washington National Airport; Hartsfield–Jackson Atlanta International Airport;*

3. модель епонім + апелятив, у якій експліцитний топонім відсутній, а епонім стає головним ідентифікатором, тоді як географічна прив'язка реалізується позатекстово, наприклад, *John F. Kennedy International Airport; Harry Reid International Airport; Bob Hope Airport; O'Hare International Airport; LaGuardia Airport; Boeing Field.*

Результати кількісного та відсоткового аналізу за композиційною моделлю (позицією епоніма) подано у таблиці 1:

Таблиця 1

Модель	К-сть	Частка
Топонімо-центрована	21	22,3%
Епонімо-центрована (епонім на початку + топонім)	14	14,9%
Епонімо-центрована без топоніма	59	62,8%
Разом	94	100%

Як засвідчують наведені дані, в англomовному просторі переважає епонімо-центрована модель без топоніма. Це свідчить про те, що епонім досить часто виконує роль основного ідентифікатора об'єкта.

Значний вплив на структуру епонімних назв аеропортів мають графічні індикатори, які об'єднують або розмежовують компоненти, підвищуючи читабельність і сприйняття назв:

- дефіс (-) поєднує складні компоненти, зокрема подвійні топоніми або подвійні епоніми: *Baltimore-Washington, Hartsfield-Jackson, Wiley Post-Will Rogers, Austin-Bergstrom*, і таким чином підвищує інформативність назви;
- скісна риска також виступає маркером подвійного локатора: *Charlotte/Douglas International Airport;*
- ініціали у назвах типу *John F. Kennedy, Norman Y. Mineta, T. F. Green, W. K. Kellogg* сприяють реалізації функції мовної економії без втрати поінформованості;

– апостроф маркує належність і акцентує приватний характер найменування: *Whitford's Airport.*

Результати кількісного та відсоткового аналізу за графічними маркерами подано у таблиці 2:

Таблиця 2

Маркер	К-сть	Частка
Ініціали в антропонімі	18	19,1%
Дефіс	12	12,8%
Апостроф	1	1,1%
Скісна риска	1	1,1%

В англomовному корпусі спостерігаємо також більшу номенклатурну різноманітність родових назв. *Airport* є доміантним класифікатором, водночас *field/airfield/air park* виступають маркерами типологічних або історико-адміністративних відмінностей у найменуванні об'єктів.

Результати кількісного та відсоткового аналізу за апелятивним компонентом подано у таблиці 3:

Таблиця 3

Апелятив	К-сть	Частка
airport	84	89,4%
field	7	7,4%
airfield	2	2,1%
air park	1	1,1%
Разом	94	100%

Аналіз типу топонімного локатора засвідчує, що в англійському корпусі домінують назви без експліцитного локатора. Це дає підстави стверджувати, що для англійських епонімних назв аеропортів більш характерною є відсутність прямо вираженої географічної прив'язки, ніж її розгорнуте композиційне представлення.

Результати кількісного та відсоткового аналізу за типом топонімного локатора (одно- і двокомпонентний) подано у таблиці 4:

Таблиця 4

Топонімний локатор	К-сть	Частка
Без експліцитного локатора	59	62,8%
Однокомпонентний	31	33,0%
Двокомпонентний	4	4,3%
Разом	94	100%

За структурою епоніма проаналізовано внутрішню будову антропонімного компонента, тобто спосіб репрезентації особи в офіційній назві аеропорту. Такий підхід дає змогу встановити ступінь розгорнутості антропоніма, співвідношення між повнотою меморативної номінації та мовною економією, а також виявити найтипівіші моделі персональної ідентифікації в англійському корпусі. Найпродуктивнішими виявилися однокомпонентні антропоніми, представлені переважно прізвищем або іншим компактним онімним маркером, а також двокомпонентні моделі типу ім'я + прізвище. Рідше фіксуються трикомпонентні та поліантропонімні моделі, скорочені моделі з ініціалами та прізвищем є також малопродуктивними. Отже, структура епоніма в англійських назвах аеропортів тяжіє до компактних одно- і двокомпонентних моделей, що забезпечують поєднання меморативності, упізнаваності та номінативної економії.

Результати кількісного та відсоткового аналізу за структурою епоніма подано у таблиці 5:

Таблиця 5

Тип антропоніма	К-сть	Частка
Однокомпонентний (прізвище/онімний маркер)	37	39,4%
Двокомпонентний (ім'я + прізвище)	33	35,1%
Трикомпонентний (ім'я + друге ім'я/ініціал + прізвище)	16	17,0%
Скорочений (ініціали + прізвище)	2	2,1%
Поліантропонімний (2+ осіб)	6	6,4%
Разом	94	100%

Отже, епонімні назви аеропортів в англійському просторі переважно реалізують епонімо-центровану модель без експліцитного топонімного локатора, внаслідок чого антропонім

виступає первинним ідентифікатором і набуває рис брендового найменування. Топонімо-центровані назви забезпечують баланс між географічною інформативністю та меморіальною функцією, тоді як епонімо-центровані конструкції з топонімом у складі підсилюють меморативність через препозицію епоніма. Важливу роль у композиційному оформленні відіграють графічні маркери (ініціали, дефіс, скісна риска, апостроф), які структурно відокремлюють або стискають компоненти й підвищують читабельність та семантичну прозорість офіційних найменувань. Помітною є тенденція до компресії та до онімної економії, що підтримує високу впізнаваність назви та зменшує її довжину без втрати ідентифікаційної сили.

Епонімні назви аеропортів у німецькомовному просторі також демонструють відносно стабільні композиційні моделі, у яких поєднано три ключові компоненти: апелятивний компонент (Flughafen), топонімний локатор та антропонім-епонім.

Апелятивом-класифікатором виступає родова назва об'єкта *Flughafen/ Airport*. Топонімний локатор додає географічної прив'язки (*Bremen, München, Hamburg, Köln/Bonn, Stuttgart, Salzburg, Berlin Brandenburg, Nürnberg*). Антропоніми-епоніми (*Hans Koschnick, Franz Josef Strauß, Helmut Schmidt, Konrad Adenauer, Albrecht Dürer, Manfred Rommel, W. A. Mozart, Willy Brandt*) виконують меморіальну функцію, виступаючи функціонально прикладкою, своєрідним уточненням до офіційної назви, тобто не замінюють ядро назви, а приєднуються до нього як додатковий іменний маркер.

Серед проаналізованих 8 назв аеропортів німецькомовного простору можна виокремити дві основні моделі:

1. модель Flughafen/Airport + топонім + епонім, у якій ядром виступає офіційна денотативна назва об'єкта разом із топонімом, а епонім приєднується як прикладка-уточнення, наприклад, Flughafen München Franz Josef Strauß, Hamburg Airport Helmut Schmidt, Flughafen Berlin Brandenburg „Willy Brandt“. Така комбінація забезпечує баланс між ідентифікаційною функцією і меморіальною функцією;

2. модель епонім + Flughafen + топонім, інверсійна модель, у якій епонім винесено у препозицію, і таким чином він набуває підвищеної комунікативної ваги, наприклад, *Albrecht Dürer Flughafen Nürnberg*.

Результати кількісного та відсоткового аналізу за композиційною моделлю (позицією епоніма) подано у таблиці 6:

Таблиця 6

Модель	К-сть	Частка
Топонімо-центрована	7	87,5%
Епонімо-центрована	1	12,5%
Разом	8	100%

Таблиця 9

Топонімний локатор	К-сть	Частка
Однокомпонентний	6	75%
Двокомпонентний	2	25%

Як засвідчують наведені дані, у німецькомовному корпусі домінує топонімо-центрована модель, що свідчить про виразне тяжіння цих назв до географічно прозорої й композиційно стабільної організації.

Суттєвий вплив на організацію композиції мають і графічні маркери, що використовуються для інтеграції епоніма:

– лапки чітко відмежовують епонім від географічного ядра й сигналізують його статус як офіційно доданої меморіальної назви („*Konrad Adenauer*”, „*Manfred Rommel*”, „*Willy Brandt*”);

– скісна риска у локаторі (*Köln/Bonn*) сигналізує подвійне топонімне підґрунтя та підсилює географічну інформативність;

– ініціали в антропонімній формулі (*W. A. Mozart*) реалізують компресію епоніма без втрати впізнаваності, що характерно для максимально відомих персоналій та дозволяє зменшити довжину назви без втрати ідентифікації.

Результати кількісного та відсоткового аналізу за графічними маркерами подано у таблиці 7:

Таблиця 7

Маркер	К-сть	Частка
Лапки	3	37,5%
Скісна риска	1	12,5%
Ініціали в антропонімі	1	12,5%

Фіксуємо також мовну варіантність апелятива (*Airport vs Flughafen*), який не змінює моделі, однак впливає на міжнародну читабельність назви, і таким чином виконує прагматичну, зокрема маркетингову, функцію.

Результати кількісного та відсоткового аналізу за апелятивним компонентом подано у таблиці 8:

Таблиця 8

Апелятив	К-сть	Частка
Flughafen	6	75%
Airport	2	25%
Разом	8	100%

Аналіз за типом топонімного локатора відображає ступінь композиційної складності локативного компонента. Перевага однокомпонентних локаторів свідчить про тенденцію до компактного вираження географічного компонента в структурі епонімних назв аеропортів.

Результати кількісного та відсоткового аналізу за типом топонімного локатора (одно- і двокомпонентний) подано у таблиці 9:

Дослідження структури епоніма дає змогу встановити, у якій формі антропонімний компонент репрезентовано в назвах аеропортів і яка модель персональної номінації є найтиповішою. У німецькомовному корпусі домінує двокомпонентний антропонім тоді як трикомпонентна та скорочена моделі представлені спорадично. Це свідчить про перевагу стандартної, композиційно стабільної форми меморативного компонента.

Результати кількісного та відсоткового аналізу за структурою епоніма подано у таблиці 10:

Таблиця 10

Тип антропоніма	К-сть	Частка
Двокомпонентний (ім'я + прізвище)	6	75%
Трикомпонентний (ім'я + друге ім'я + прізвище)	1	12,5%
Скорочений (ініціали + прізвище)	1	12,5%

Отже, епонімні назви аеропортів у німецькомовному просторі переважно реалізують топонімо-центровану трикомпонентну модель із епонімом у постпозиції, де антропонім функціонує як прикладка-меморатив. Інверсійний тип має ознаки брендового найменування, оскільки в ньому епонім стає первинним ідентифікатором. Важливу роль у композиційному оформленні відіграють графічні маркери (лапки, скісна риска, ініціали), які структурно відокремлюють або стискають компоненти та підвищують читабельність і семантичну прозорість назви.

Висновки. Підсумовуючи, у зіставленні з німецькомовним матеріалом англійські назви демонструють іншу домінуючу композиційну організацію та інший ступінь обов'язковості географічного компонента. Для німецькомовного матеріалу характерна трикомпонентна модель із чітко вираженим апелятивом (*Flughafen/Airport*), майже обов'язковим топонімним локатором і епонімом у постпозиції як прикладкою-меморативом; відповідно домінує топонімо-центрованість, що забезпечує високу географічну прозорість та стандартизовану офіційність найменування. Натомість англійський корпус демонструє переважання епонімо-центрованої моделі: у більшості назв топонім відсутній експліцитно, а антропонім виконує роль головного ідентифікатора об'єкта, підсилюючи брендову функцію меморативного компонента.

Відмінності зумовлені також типологічними рисами мов. У німецькій мові епонім переважно

реалізується як прикладка або уточнювальний компонент до географічного ядра назви, часто графічно відмежований лапками, тоді як в англійській антропонім здебільшого оформлюється як препозитивний означальний компонент перед родовою назвою airport, що граматично сприяє винесенню епоніма у комунікативно сильну позицію.

Показовою є й різниця у графічних та структурних засобах. Німецькомовні назви тяжіють до маркерів відмежування епоніма – передусім лапки, рідше скісна риска у топонімі та ініціали, – тоді як англломовний корпус активніше використовує дефіс для з'єднання подвійних компонентів та ініціали як регулярний механізм компресії

антропоніма. Крім того, англломовні назви демонструють більшу варіативність апелятива, тоді як у німецькомовному просторі апелятивний компонент значно стабільніший.

Отже, у німецькомовному просторі епонім найчастіше є додатковим меморативним маркером при географічно центрованій офіційній назві, тоді як в англломовному просторі епонім частіше набуває статусу первинного імені об'єкта, а топонімний локатор стає факультативним. Це дає підстави характеризувати англломовні епонімні найменування як більш маркетингово-брендові, тоді як німецькомовні – як більш адміністративно-нормативні та географічно прозорі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Асмуківич І. В. Епоніми у складі англломовних авіаційних термінів. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2011. № 58. С. 80-83.
2. Волошук В. І., Гура Н. П., Петруша Ю. Ю. Структурно-морфологічні особливості англійських епонімів терміносистеми травматології та ортопедії. *Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Сер. Філологія*. 2021. Вип. 50. Т. 1. С. 46-49. DOI:10.32841/2409-1154.2021.50-1.10
3. Гура Н. П., Кононенко Я. Ю. Структурні характеристики німецьких та англійських епонімічних термінів в галузі авіації. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер. Філологія*. 2022. № 57. С. 31-35. DOI: 10.32841/2409-1154.2022.57.8.
4. Гудманян А., Єнчева Г. Авіаційні епонімічні назви. *Studia Slavica : збірник науков. статей*. Ужгород : Видавництво Олександри Гаркуші. 2008. Вип. 8. С. 3-8.
5. Дзюба М. Епонімічні найменування в українській науковій термінології. *Українська мова*. 2010. № 3. С. 55-63.
6. Запоточна Л. Структурно-семантична характеристика термінів-епонімів у англійській кардіологічній термінології. *Актуальні проблеми романо-германської філології та прикладної лінгвістики*. 2012. № 1. С. 56-66.
7. Ковальчук О. П. Структурно-семантичні особливості епонімів англійської та української мов : дис. ... канд. філ. наук. Дрогобич, 2019. 188 с.
8. Лисенко В. Терміни-епоніми в українській анатомічній термінології. *Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка». Серія «Проблеми української термінології»*. Львів. 2009. № 648. С. 66-70.
9. Микульчик Р. Б. Прізвищеві та відпрізвищеві терміни в мові української фізичної термінової системи: особливості структури та функціонування : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 Львів. 2016. 18 с.
10. Стегницька Л. В. Статус відпрізвищевих утворень в англійській стоматологічній лексиці. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Сер. Філологічна. 2012. Вип. 27. С. 90-92.
11. Телеки М. М. Епонімічні терміни: Збереження культурно-історичної інформації та пам'яті народу. *Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія : Філологічні науки*. 2016. № 248. С. 65-77.
12. Aronson J. Medical eponyms: taxonomies, natural history, and the evidence. *BMJ*. 2014. DOI:10.1136/bmj.g7586
13. Guz M. Semantische Kategorien der Eponyme französischer Herkunft im Deutschen. *Prace Językoznawcze*. 2012. # 14. Pp.97-109.
14. Pöckl W. Eponyme im europäischen Vergleich. *Journal for EuroLinguistics*. 2015. # 12. Pp. 25-32.

REFERENCES

1. Asmukovych, I. V. (2011). Eponymy u sklady anhlomovnykh aviatsiinykh terminiv [Eponyms in English-Language Aviation Terms]. *Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu imeni Ivana Franka*, (58), 80-83. [In Ukrainian].
2. Voloshuk V. I., Hura N. P., Petruscha Yu. Yu. (2021) Strukturno-morfologichni osoblyvosti anhlislyklykh eponimiv terminosystemy travmatologii ta ortopedii. [Structural and morphological features of English eponyms in the terminology of traumatology and orthopaedics] *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Ser. Filolohiia*, 50 (1). 46-49. DOI: 10.32841/2409-1154.2021.50-1.10 [in Ukrainian].
3. Hura N. P., Kononenko Ya. Yu. (2022) Strukturni kharakterystyky nimetskykh ta anhlislyklykh eponimichnykh terminiv v haluzi aviatsii. [Structural characteristics of German and English eponymous terms in the field of aviation] *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Ser. Filolohiia*, 57. 31-35. DOI: 10.32841/2409-1154.2022.57.8 [in Ukrainian].
4. Gudmanian A., Yencheva H. (2008) Aviatsiini eponimichni nazvy. [Aviation eponymous names] *Studia Slavica: zbirnyk naukovykh statei*. Uzhhorod: Vydavnytstvo Oleksandry Harkushi, 8. 3-8. [in Ukrainian].
5. Dziuba M. (2010) Eponimichni naimenuvannia v ukrainskii naukovi terminolohii. [Eponymous names in Ukrainian scientific terminology] *Ukrainska mova*, 3. 55-63. [in Ukrainian].

6. Zapotochna L. (2012) Strukturno-semantychna kharakterystyka terminiv-eponimiv u anhliiskii kardiologichnii terminolohii. [Structural and semantic characteristics of eponymous terms in English cardiological terminology] Aktualni problemy romano-hermanskoj filolohii ta prykladnoj linhvistyky, 1. 56-66. [in Ukrainian].
7. Kovalchuk O. P. (2019) Strukturno-semantychni osoblyvosti eponimiv anhliiskoi ta ukrainskoj mov. [Structural and semantic features of eponyms in the English and Ukrainian languages] Dys. ... kand. filol. nauk. Drohobych. [in Ukrainian].
8. Lysenko V. (2009) Terminy-eponimy v ukrainskii anatomichnii terminolohii. [Eponymous terms in Ukrainian anatomical terminology] Visnyk Nats. un-tu "Lvivska politehnika". Serii "Problemy ukrainskoj terminolohii". Lviv, 648. 66-70. [in Ukrainian].
9. Mykulchyk R. B. (2016) Prizvyshchevi ta vidprizvyshchevi terminy v movi ukrainskoj fizychnoi terminnoi systemy: osoblyvosti struktury ta funkcionuvannia. [Surname-based and derived-from-surname terms in the language of the Ukrainian physical terminological system: structural and functional features] Avtoref. dys. ... kand. filol. nauk: 10.02.01. Lviv. [in Ukrainian].
10. Stehnitska L. V. (2012) Status vidprizvyshchevykh utvoren v anhliiskii stomatologichnii leksytsi. [The status of surname-derived units in English dental lexis] Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu "Ostrozka akademiia". Ser. Filolohichna, 27. 90-92. [in Ukrainian].
11. Teleky M. M. (2016) Eponimichni terminy: zberezhenia kulturno-istorychnoi informatsii ta pamiaty narodu. [Eponymous terms: preserving cultural and historical information and the memory of the people] Naukovyi visnyk Natsionalnoho universytetu biosursiv i pryrodokorystuvannia Ukrainy. Serii: Filolohichni nauky, 248. 65-77. [in Ukrainian].
12. Aronson J. (2014) Medical eponyms: taxonomies, natural history, and the evidence. BMJ. DOI: 10.1136/bmj.g7586.
13. Guz M. (2012) Semantische Kategorien der Eponyme französischer Herkunft im Deutschen. [Semantic categories of eponyms of French origin in German] Prace Językoznawcze, 14. 97-109. [in German].
14. Pöckl W. (2015) Eponyme im europäischen Vergleich. [Eponyms in European comparison] Journal for EuroLinguistics, 12. 25-32. [in German].

Дата першого надходження статті до видання: 06.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 25.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 19.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

